

בש"פ 5056/14 - יצחק אבו עמארה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5056/14

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין

המבקש: יצחק אבו עמארה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר

בשם המבקש: עו"ד ר' שוורץ; עו"ד ש' קופפר לוי

החלטה

א. עיינתי בבקשה, שהוגשה היום (בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי מאתמול), ובנספחיה. המדובר בטענות כלפי הליכי מעצרו של המבקש, החשוד בעסקאות של מכירת סם מסוכן, ואשר עניינו הובא מספר פעמים לפי בית משפט השלום ולבסוף גם בית המשפט המחוזי, הכל בהיעדרו (אף בהיותו מיוצג); אי נוכחותו נבעה מאשפוז שלפי הטענה נובע ממכות שהוכה בעת מעצרו, נושא שמקום בדיקתו כשלעצמו במח"ש.

ב. הועלו שתי טענות משפטיות, האחת - בשאלה "האם התנהלות אלימה ובלתי סבירה של רשויות האכיפה צריכה להוות שיקול בבחינת בקשות להארכת מעצר". השניה - "האם ניתן להאריך מעצר לחשוד שלא בנוכחותו בשל מצבו הרפואי לפרק זמן העולה על 24 שעות". הואיל ולטענת המבקש התשובה לשאלה הראשונה היא בחיוב והשניה שלא בחיוב, יש מקום לקבל את בקשתו, לדון בה כערר ולקבוע תנאי שחרור.

עמוד 1

ג. אבחין בין הצד המשפטי לצד המעשי, ובאחרון אפתח. המבקש עתיד להיות מובא לפני שופט מחרתיים (ביום א' 20.7.14 שעה 11:00), ועד אז יוגש כתב אישום וכן תוגש בקשת המעצר עד תום ההליכים. עליתי עתה מדיון מעצרים; סיימתי לעיין בתיק הבקשה בשעה 12:00. היום יום שישי. אין כל טעם לקיים דיון (שאף הוא אולי בהיעדר המבקש) היום אחר הצהריים, כשאין כל אפשרות מעשית לשחרר את המבקש, גם במקרה הטוב ביותר מבחינתו, מניה וביה בקביעת תנאים, בלא כל רקע של ממש לעשות כן. גם לשכל הישר ולנסיבות כמובן מקום במקומותינו. על כן אין מקום לשמיעת הבקשה היום, וחזקה על בית המשפט הדיוני בבואו להידרש לבקשת המעצר עד תום ההליכים שיביא בחשבון כל הנחוץ. חזקה גם על בית המשפט כי ככל שלא יובא המבקש, יחקור וידרוש האם ניתן להביאו וכיצד לטפל במעצר בהיעדרו. אין מקום איפוא לרשות ערר בהקשר הקונקרטי.

ד. רשות הערר ניתנת במשורה, כידוע. אדרש עתה לטענות המשפטיות. בענין אלימות במעצר כשיקול בנושאי מעצר מפנה המבקש להחלטתי בבש"פ 8921/11 פלוני נ' מדינת ישראל (2011) שם נאמר (פסקה ט') "דומני, בלא שאטע מסמרות, כי במקרים מסוימים, של אלימות חמורה מזה ועילות מעצר בעוצמה לא גבוהה מדי מזה, תהא לאלימות משטרית תשומה בהחלטות בנושאי מעצר, כדי לאזן בין האינטרסים הציבוריים מזה ומזה".

דעתי לא נשתנתה, אך אין בכך כדי לקבוע דבר בהקשר זה במקרה דנא שנסיבותיו אינן מוכרות לי והן עניין למח"ש, אך כל טענות הצדדים שמורות להן בהקשר זה בבית המשפט הדיוני, ועל כן אין מקום לרשות ערר בנקודה זו.

ד. אשר לטענה בעניין הארכת מעצר שלא בנוכחות החשוד, למען הסדר הטוב וכדי להבהיר לפי הצורך אבקש התייחסות הפרקליטות בכתב עד יום 23.7.14. בעקבות זאת אחליט באשר להמשך הטיפול.

ה. איני נעתר איפוא לבקשה, בכפוף לאמור בפסקה ד'.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשע"ד (18.7.2014).

שופט